

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 730. Quid sit jus deliberandi, cur, & unde, & quibus concessum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

officium Pastorale Episcopi, ratione quorum Episcopo debetur illa portio. Unde tali loca exempta sunt intra Diocesis, non tamen de Diocesi, id est que subiecta juribus Episcopalibus seu spectantibus ad legem Diocesanam Episcopi, quibus continetur portio Canonica per textum. c. conquerente de off. Ordinar. & Gl. ibid. v. mortuariorum. utpote quibus una cum exemptionis privilegio inducta à solvenda illa portione liberatio; quam tamen libratio non participare Capellas istiusmodi locis exemptis per unionem incorporatas, nisi & ipsa per se ab Episcopi jurisdictione exempta & Monasterii illis pleno jure subiecta effent, prater AA. oppositae sententiae (inter quos est Laym. L. 3. tr. §. c. 12. num. 12.) astricti Wiesn. b. t. n. 268. citans c. ex ore de privilegi. Ubald. cit. 4. q. 5. & 8. Tambur. de jur. Abb. Tom. 1. d. 16. q. 13. in fin. Computandum quoque quod ad hanc liberationem à solvenda hac portione horum locorum exemptorum tempus, non facti testamenti seu legati, sed mortis testatoris, seu legantis, ita ut, licet tempore conditi testamenti exempta non fuerint, sint tamen exempta tempore mortis testatoris, fruantur tamen hoc privilegio. & è contra, si hoc tempore sint subjecta, et si tempore facti legati fuerint exempta, teneantur portionem solvere. Ubald. l. 6. q. 7. n. 3. Barbos. cit. allegat. 16. Wiesn. n. 269.

8. Quinto de legatis à Diocesano hujus Diocesis v. g. Trevirensis factis alicui Ecclesiæ Diocesis Coloniensis non debetur portio Archiepiscopo Trevrensi, sed Colonensi; cum ea praestanda, non ratione personæ legantis, sed ratione jurisdictionis & curæ pastoralis, cui Ecclesia legataria subjecta.

Wiesn. n. 270. cum Azor. l. c. 6. 12. q. 12. Barbos. l. c. n. 29. & communis.

9. Sexto non debetur ex legatis Ecclesiæ ad nullum certum finem, dum dictæ obligationi ea vendi derogatum est per speciale privilegium Pontificis, vel contraria confuetudinem aut præscriptionem, qualiter eam omnino sublatam esse in locis pluribus testantur passim AA. & hac ratione ei derogari posse extra dubium est. nam et si Tridentina Synodus. sess. 25. c. 13. de reformat. statuat eam per solvendam non obstantibus quibuscumque privilegiis, id tamen non intelligendum de priviligiis Apostolicis multo tempore ante Trident. obtinens, sed de obtentis non multo tempore ante v. g. 40. annis, quibus derogat. Trident. Barbos. de off. Episc. allegat. 86. num. 17. & in cit. c. 13. Trident. num. 2. & 5. Pirk. b. t. num. 95. Wiesn. num. 263. derogari ei etiam posse hodie vi confuetudinis vel potius præscriptionis quadragenaria liquet ex c. de quarta de prescript. ex ea etiam ratione; quia ea portio est de juribus Episcopatibus, contra qua valet præscriptio juxta c. auditis. de in integ. restu. & c. cum venerabilis. de except. Requiri tamen ad talem præscriptionem præter lapsum 40. annorum etiam titulum; eo quod Episcopo. eam petenti jus commune affixat, vetans eam auferri & occurrere fraudibus, quibus ea auferri possit. c. officii. & c. requisiuti. b. t. rectius defendunt Ubald. l. c. c. 2. n. 14. Sylv. l. c. q. 2. & 3. Barbos. c. 19. n. 6. Pirk. n. 95.

Sufficeret autem ad eam sine titulo tempus immemoriale extra dubium est juxta c. 1. de prescript. in 6.

CAPUT VI.

De Jure deliberandi. Inventario, petitione, aditione, repudiatione, abstinentia & renunciatione hæreditatis.

Quest. 730. Quid sit jus deliberandi, cur & unde, & quibus concessum.

1. Esp. Ad primum. Cum hæres pro una eademque persona cum defuncto habeatur. L. 2. §. 2. de sepul. prator. adeundoque hæreditatem in omne jus illius, tam activum quam passivum succedat. L. 37. ff. de adeund. vel omni. hæredit. idque, etiamsi onera vires hæreditatis superent. L. 8. ff. eod. jus deliberandi in præsente materia est facultas ei concessa intra certum tempus in ea, quæ hæreditas importat, an & quibus gravata debitis aliusque oneribus, inquirendi, differendique interea resolutionem, num eam admittere, an alius relinquere velit. sumitur ex L. 5. & 8. ff. 1. 22. §. 2. c. de jure deliber.

2. Rep. Ad secundum & tertium: causa efficiens hujus juris seu facultatis differendi aditionem & deliberandi remota est. Jus Civile, proxima Princeps vel Magistratus loci, ubi res hæreditaria vel major earum pars posita est, à quo hæc facultas pertenda & obtinenda est. cit. l. 8. & 22. Lauterb. in ff. de jur. delib. §. 3. & quidem à Magistratu non nisi ad novem mensis, à Principe ad annum. juxta L. fin. c. de jur. delib. computando utrumque hoc tempus à die scientiæ delataeque hæredi hæreditatis. Muller.

in ff. de jur. deliber. b. 52. per citatam ab eo L. cum antiquioribus. c. eod. idque propter utilitatem creditorum aliorumque, quorum interest, aditionem non differri diutius. quibus proinde instantibus, hæres vel statim adire debet hæreditatem, vel tempus ad deliberandum petere; cum alijs nullo urgente intra 30. annos eam adire possir, ut Lauterb. l. c. juncto §. 6. per L. 9. c. de jur. delib. Hoc tamen tempus deliberandi primum incipere non nisi elapsis novem diebus post mortem illius, de cuius hæreditate agitur; cum ante elapsos hos dies, utpote tempus concessum ad luctum, nulli liceat hæredes defuncti molestare per Auth. Sed neque. c. de sepulch. viol. ait Reiffenst. b. t. num. 508. Causa impulsive sua motiva ad introducendum hoc jus duplex est; favor hæredum nimurum, ne vel damnosam hæreditatem adeundo temere, vel lucrosam inconsulto repudiando incurram dampnum. §. 5. Inst. de hæred. qual. l. 22. c. de jur. delib. Lauterb. §. 3. & 6.

3. Rep. Ad quartum: conceditur hoc privilegium hæredibus non tantum extraneis, sed etiam suis. c. §. 5. & L. 7. 8. 9. ff. l. 10. c. de jur. delib. non obstante, quod sui, utpote hæredes necessarii, jam actu sint hæredes: quia id intelligendum de actu primo; nam ut in actu secundo fiant hæredes, opus immixtione, in ordine ad quam conceditur illis

illis deliberatio. L. 8. ff. l. 2. §. 22. c. de jur. delib. Item hæredibus omnibus tam institutis quam substitutis, aut etiam ab intestato venientibus L. 10. ff. & l. 19. c. de jur. delib. Item conceditur tam majoribus, quam minoribus & pupillis, quorum nomine curator & tutor liberat. cit. §. 5. juncta l. 7. §. 5. ff. de minorib. Item hæredibus hæredis; ita ut non tantum sui, sed etiam extranei hæredes, transmissione Justinianæ instanti, annali tempore ad deliberandum concessò decedentes, et si scientes hereditatem sibi delatam, & urgentibus creditoribus tempus nullum petierint, jus deliberandi transmittant ad hæredes, iisque spatium, quod supererit pro deliberando & adeunda vel omittenda hæreditate, relinquant. L. 19. in fin. c. de juri. delib. Lauterb. ibid. §. 4. & 6. Muller. ibid. th. 53. lit. a. intra quod spatiū hæres, in quem facta transmissio, tenetur adire, alias repellitur. cit. l. 19. Muller. l. c. Si autem hæres institutus ante vitam deceperit, quam se hæredem institutum cognoverit, adeoque priusquam tempus ad deliberandum petere potuerit, nullo modo transmittit dictum jus. Muller. ibid. sed illius hæredi consultari per restitutionem in integrum ex persona defuncti illi concedendam. L. 86. ff. de acquir. vel omit. hæred. Carpz. ibid. num. 10. Brunem. ad L. 7. c. de jur. delib. num. 4. Lauterb. ibid. §. 4.

Quæst. 731. Quinam sint effectus hujus facultatis deliberandi concessæ.

R Esp. Sunt ferè sequentes. Primus, quod durante illo tempore deliberationis, creditor hæreditarius pignus sibi à defuncto relictum distrahere nequeat; neque hæres deliberans propterea suo nomine conveniri. L. 30. & 71. ff. ad S.C. Trebell. Lauterb. l. c. §. 7. Secundus; quod hæres nihil in bonis hæreditariis agere, vel actiones exercere, aut quicquam de iis alienare possit, nisi causâ cognitâ, & cum decreto Magistratus. dum v. g. quædam ex bonis hæreditariis deteriorarentur, vel hæreditati redderentur onerosa. Lauterb. l. c. vel etiam ex alienum sub pœna aut pretiosis pignoribus debetur; aut necessitas vel summa utilitas aliud exigere. L. 5. 6. 7. de jur. alien. quod etiam referri alimenta filio deliberanti debita, ait Lauterb. l. c. per L. 9. ff. ead. Tertius; quod, si tempore concessio ante voluntatis declarationem hæres non repudiet hæreditatem, eandem adiisse conseatur, & omnibus defuncti creditoribus in solidum teneatur. cit. L. 22. §. 14. licet in hoc casu, adita etiam hæreditate, sibi confulere posset beneficio inventarii; cum nemo, nisi cum inventario adire velle hæreditatem præsumatur. cit. l. 22. §. 2. & ibi. Brunem. num. 10. Lauterb. l. c. ita ut, si inventario facto eam adierit, non teneatur creditoribus vel legatariis alia vires hæreditatis. de Lugo. de j. & f. Tom. 2. d. 24. num. 228. Sitamen substitutus hæreditatis additionem postulasset, & hæres intra tempus definitum eam non adierit, & se pro hærede non gesserit, repudiare eam conseatur, ita ut ad eam admittatur. L. 69. ff. de acquir. vel omitt. hæred. & ibi. Brunem. n. 4. ita ferè Lauterb. l. c.

Quæst. 732. Inventarium, de quo hic, quid sit, que ejus faciendi necessitas.

R Esp. Inventarium (quod pluribus quoque aliis nominibus venit, ut videre est apud Muller. in ff. de jur. delib. th. 54. lit. a.) hæreditatis, seu pro ut distinctum ab aliis inventariis

speciebus (quales sunt inventaria, dotale, curatorum, tutorum, creditorum, Fisci, usufruuntuarii, orphanotrophorum, Prælatorum, aliorumque, qui rationes sue administrationis conficeret debent, de quibus Hunn. in encyclop. Jur. p. 4. tit. 17. c. 1.) sic breviter cum Gl. in Auth. de hered. falcid. c. 1. §. si vero ad similitudinem definiri potest: scriptura, in qua res inventa in hæreditate defuncti describuntur. explicatiū vero, quod sit scriptura seu solenne instrumentum ab hærede rite & iusto tempore confectum, res omnes in hæreditate repertas exhibens, sine periculo hæredis, seu eum liberans ab onere hæritario, ita ferè Muller. l. c.

2. Dicitur secundus: scriptura seu instrumentum, utpote quod rite & solenniter conditum probatum facit, & inter instrumenta publica numeratur. L. fin. §. fin. autem. c. arbitr. tunc. Muller. l. c. adeoque, ut Idem. Th. 56. lit. b. Regulariter pro eo est præsumptio. Ad legitimam autem & solennem ejus confectionem requiruntur sequentia. Primò regulariter confici debet per Notarium. L. fin. §. 2. c. de jur. delib. & quidem juxta Recess Imper. de anno 1512. tit. de Notar. §. 15. Lauterb. in ff. eod. §. 11. Vel saltem in praesenti Notarii publici. Hunn. l. c. c. 2. n. 28. Tholos. Synag. Jur. L. 46. c. 3. n. 10. Muller. l. c. th. 55. lit. d. ubi: ex juris necessitate adhibendus est Notarius; cum sola testium præsentia suppleri nequeat. L. fin. §. 2. Secundò vocatis & præsentibus creditoribus, legatariis, fideicommissariis, de Lugo. loc. passo post. citand. Hunn. l. c. Schneidev. ad §. extraneis. Inst. de hered. qual. n. 13. dum nimurum, ut ait Lauterb. §. 3. citata pro hoc Novel. 1. c. 2. §. 1. hæres veretur propter creditores & alios non solum damnificari, sed etiam nihil inde lucrari. quamvis addat, hodiecum non solere vocari legatarios & creditores, dum dictum periculum non subest. Tertiò loco eorum, si absint, adhibitis tribus testibus idoneis. Jafon, ad cit. L. fin. num. 4. Sichard. ibid. num. 4. Hunn. l. c. in eadem Civitate substantiam possidentibus. Lauterb. l. c. Unde satisfacere possint, si aliquid sinistre fieri permiserint, ut de Lugo. Quartò in locis multis necessariò adhibitus insuper juratis rerum estimatoribus ad quantitatem patrimonii investigandam teste Lauterb. Quintò requiritur, ut absoluto inventario hæres propria manu subscribat, & fateatur hanc esse quantitatem hæreditatis, omnia in eo inventa sine dolo & fraude conscripta. et si is scribere ne- sciat, adhibito ad hoc loco sui Notario ad hoc specialiter rogato, vel saltem alio Notario, qui subscriptioni alterius interficit, ipso hærede signum crucis apponente cit. L. fin. & Novel. quo tamen non apposito, non vitiabitur inventarium, ut Lugo cum Molin. Quamvis haec subscriptio reliqua dictis LL. requirita hodiecum ubi vis locorum non ita accuratè obseruantur, sed in plurimis locis specialia statuta aliaeque consuetudines inveteratae vigeant teste Lauterb.

3. Dicitur secundus: iusto tempore confectum: quod, dum hæredes sunt præsentes & hæreditas præsens, est trium mensum à die scientia delata hæreditatis, & non à die aditæ hæreditatis. Muller. in ff. de jur. delib. th. 54. lit. y. citatis Coler. de process. execut. p. 2. c. 3. num. 398. Carpz. p. 3. c. 33. d. 13. &c. computando singulos menses per dies. 30. quod spatium regulariter in Jure civili appellatione mensis intelligitur. Aurb. jubemus. c. de judicis; ita ut cœptum confici intra primum mensum intra duos reliquos absolvatur. cit. L. fin. §. 1. 2. & 11. c. de jur. delib. nisi adsit legitimum im-